

[Arbejdsministeren]

som en form for fritidsaktivitet, men er så tæt på at ligne et almindeligt fast ansættelsesforhold, at man har måttet anvende de almindelige regler.

Dette her er jo ikke noget nyt. Vi havde sidste år en diskussion, der drejede sig om en anden gruppe, som nogle havde sympati for, og det var idrætslederne, og dér virkede diskussionen, som om alle regler var blevet lavet om. Men det, det drejede sig om, var, at direktoratet havde truffet en konkret afgørelse. Det, man baserede det på, går helt tilbage til 1. marts 1982, en bekendtgørelse fra arbejdsdirektoratet. Men i den konkrete sag om idrætslederne, hvor mange kan have sympati for, at der er nogle, der virker som idrætsledere, er reglen også den, at hvis man går ind i de små idrætsorganisationer, hvor der er tradition for, at man hjælper dem, der dyrker idræt, kan man også gøre det, selv om man er ledig, men i det omfang man er ansat i en stor idrætsorganisation, der har flere penge til rådighed, og hvor det er normalt, at man har en lønnet idrætsleder, skal der også ske fradrag i dagpengene.

Det, der forårsagede debatten for et år siden om idrætslederne, var en konkret sag, hvor en person havde virket som lønnet idrætsleder, var holdt op og havde fået andet lønarbejde, derefter var blevet arbejdsløs og fik arbejdsløshedsdagpenge og så gik tilbage til idrætsorganisationen og sagde: her er jeg, nu vil jeg gerne virke som træner. Dér sagde man i direktoratet – og den afgørelse er jeg helt enig i – at det ligger så tæt på det, vedkommende tidligere havde været ansat i, at man dér måtte sidestille det med almindeligt arbejde.

Men det er klart, at man får nogle afgrænsningsvanskeligheder, hvis man vil prøve på at sige, at folk, der er arbejdsløse, også skal have en mulighed for at deltage i noget, som vi kalder for meningsfyldt hobbyarbejde, men så må man bruge nogen tid på at finde ud af, hvor de afgrænsninger skal ligge.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg giver arbejdsministeren ret i, at det er vanskeligt at fortolke loven, sådan som den er i dag, og at det ofte giver sig udtryk i absurde fortolkninger.

Men når vi taler om nærradioer, er det lige netop ikke vanskeligt at foretage en afgrænsning, så er det meget let. Nærradioforsøgene kan aldrig nogen sinde udbydes som arbejde til professionelle journalister; det er simpelt hen imod hele ideen med nærradioforsøgene. Det er amatørerne, der skal komme til udtryk på deres egne betingelser; de skal selv lave udsendelserne. Derfor er det fritidsaktiviteter, hobbybetonede aktiviteter, som ikke bør medføre fradrag i dagpengene. Man kan på ingen måde sammenligne det med en arbejdsløs tømmer, der laver arbejde for venner og render rundt og sætter køkkener op eller bygger huse i en arbejdsløshedsperiode. Det er klart, at det sidste er decideret imod arbejdsløshedsforsikringen. Det kan aldrig nogen sinde sammenlignes med det første, vi talte om, nærradioerne.

Kaj Poulsen (S):

Når jeg indledte med at sige, at dette her nok var en Årshushistorie, er det, fordi det er et arbejdsmarkedsspørgsmål, og vi kan se af forslaget, at det ikke er de pågældende partiers normale arbejdsmarkedsordførere, der står på det, men at det nok koncentrerer sig lidt om, at det er Radio Århus' problemer, man har været inde på.

Man kan jo udtale sig med overordentlig stor autoritet, som både hr. Lenger og fru Elisabeth Bruun Olesen gjorde det. Men den store autoritet, man udtaler sig med, bygger altså på et ukendskab til forholdene på arbejdsmarkedet, og det undrer mig, når det gælder fru Elisabeth Bruun Olesen, som vi jo ved har administreret A-kassensystemerne. Fru Elisabeth Bruun Olesen sagde i en kort bemærkning, at det drejede sig om, at arbejdsløse ikke kunne komme ind at lave arbejdsløshedsudsendelser, ikke kunne komme til orde. Nej, dette forslag drejer sig om en helt generel fortolkning af, at teknikere, journalister og journalistiske medarbejdere osv. skal kunne lave nærradio på arbejdsløshedsdagpengenes grundlag som betaling. Det er det, dette forslag drejer sig om. Hvis man ville noget andet, skulle man have skrevet det, så folketetinget kunne have taget stilling til det.

I den nærradio, hvor jeg sidder i bestyrelsen, i Ålborg, har vi ansat journalist og teknikere, men vi har også mange andre mennesker til at lave nærradio, og det er sådan, jeg